

Câu 1: (3 điểm)

Đọc văn bản sau và thực hiện các yêu cầu:

Tại thể vận hội đặc biệt Seattle (dành cho những người tàn tật) có chín vận động viên đều bị tổn thương về thể chất hoặc tinh thần, cùng tập trung trước vạch xuất phát để tham gia cuộc đua 100m. Súng hiệu nổ, tất cả đều cố lao về phía trước. Trừ một cậu bé, cậu ngã liên tục trên đường đua, cậu bé đã bật khóc. Tám người kia nghe thấy tiếng khóc, giảm tốc độ và ngoái lại nhìn. Sau đó tất cả đều quay trở lại không trừ một ai! Một cô bé bị hội chứng Down dịu dàng cúi xuống hôn cậu bé và nói: “Như thế này em sẽ thấy tốt hơn”. Cô bé nói xong cả chín người cùng khoác tay nhau sánh bước về vạch đích. Tất cả khán giả trong sân vận động đều đứng dậy vỗ tay hoan hô không dứt. Câu chuyện cảm động này đã lan truyền qua mỗi kì Thế vận hội về sau.

(Theo Quà tặng trái tim, Nxb Trẻ, 2003)

- Tìm một thành phần biệt lập được sử dụng trong văn bản trên. (0,5 điểm)
- Dựa vào văn bản, hãy cho biết tất cả khán giả trong sân vận động đã cùng làm gì? (0,5 điểm)
- Xác định nội dung của văn bản trên. (1,0 điểm)
- Hình ảnh “cả chín người cùng khoác tay nhau sánh bước về vạch đích” gợi cho em suy nghĩ gì về sự chiến thắng? Hãy viết một đoạn văn (khoảng 3-5 dòng giấy thi) trình bày suy nghĩ của em. (1,0 điểm)

Câu 2: (3 điểm)

Việc quan sát và lắng nghe sẽ giúp ta rút ra nhiều bài học ý nghĩa.

Cảm nhận những thay đổi của bản thân và thấy mình vững vàng, sống có ý thức, có trách nhiệm hơn, ta rút ra bài học về sự trưởng thành.

Nhìn thấy những thành tựu của khoa học trong việc điều chế những vắc-xin phòng ngừa và thuốc chữa cho những căn bệnh hiểm nghèo, ta rút ra bài học về sự hy vọng.

Theo dõi tin tức về tình hình dịch bệnh COVID-19 và những hành động thiết thực, có ý nghĩa của nhân dân để cùng chung tay đẩy lùi dịch bệnh, ta rút ra bài học về ý thức trách nhiệm.

Hãy viết bài văn ngắn (khoảng 01 trang giấy thi) trình bày suy nghĩ của em về một trong ba bài học trên

Câu 3: (4 điểm)

Học sinh được chọn 1 trong 2 đề sau:

Đề 1

Tôi dùng xẻng nhỏ đào đất dưới quả bom. Đất rắn. Những hòn sỏi theo tay tôi bay ra hai bên. Thịnh thoảng lưỡi xẻng chạm vào quả bom. Một tiếng động sắc đến gai người, chĩa vào da thịt tôi. Tôi rùng mình và bỗng thấy tại sao mình làm quá chậm. Nhanh lên một tí! Vỏ quả bom nóng. Một dấu hiệu chẳng lành. Hoặc là nóng từ bên trong quả bom. Hoặc là mặt trời nung nóng. [...]

Hồi còi thứ hai của chị Thao. Tôi nép người vào bức tường đất, nhìn đồng hồ. Không có gió. Tim tôi cũng đập không rõ. Dường như vật duy nhất vẫn bình tĩnh, phớt lờ mọi biến động chung là chiếc kim đồng hồ. Nó chạy, sinh động và nhẹ nhàng, đề lên những con số vĩnh cửu. Còn đằng kia, lửa đang chui bên trong cái dây mìn, chui vào ruột quả bom...

Quen rồi. Một ngày chúng tôi phá bom đến năm lần. Ngày nào ít: ba lần. Tôi có nghĩ tới cái chết. Nhưng một cái chết mờ nhạt, không cụ thể. Còn cái chính: liệu mìn có nổ không? Không thì làm cách nào để châm mìn lần hai?

(Lê Minh Khuê, Những ngôi sao xa xôi, SGK Ngữ văn 9, tập hai, Nxb Giáo dục, 2006)

Cảm nhận của em về nhân vật Phương Định trong đoạn trích trên. Từ đó, liên hệ với một tác phẩm sáng tác trong thời kì kháng chiến chống Mỹ để làm bật lên vẻ đẹp của thế hệ trẻ trên tuyến đường Trường Sơn.

Đề 2:

Từ những trải nghiệm trong quá trình đọc tác phẩm văn học, em hãy viết bài văn với nhan đề: “Cuộc đời mở ra cùng trang sách”.